

ха семенцата отъ забранения плодъ съ себе си и започнаха да сѣятъ и оратъ. Първата мисль е предизвикана отъ онова чувство, което най-много е занимавало човѣка. Кое е това чувство? — Мислете по този въпросъ. Казано е, че Богъ създалъ човѣка по образъ и подобие свое, т. е. да мисли като Него и да владѣе чувствата и мислитѣ си. Когато Богъ създалъ Ева, първата мисль, която Адамъ изказалъ, била следната: „Тази е плътъ отъ плътъ-та ми и костъ отъ костъта ми“. Каква е била първата мисль на Адама преди появяването на жената, тамъ Писанието мълчи. Докато Адамъ билъ самъ въ рая, Богъ вкаралъ всички животни при него, две по две, мъжко и женско, да ги види и да ги наименува. Отъ този моментъ въ душата на Адама се родило вътрешно недоволство, че е самъ, безъ другарка. Като видѣлъ недоволството му, Богъ го приспалъ. Да заспи, да си почине, да разреши задачата си—тази била първата мисль, първото желание на Адама. Наистина, когато не може да разреши нѣкой въпросъ, човѣкъ заспива. Щомъ заспи, той ще разреши въпроса. Следователно, за да разрешите нѣкой въпросъ правилно, вие трѣбва да престанете да мислите за него. Ако искашъ правилно да разрешишъ известенъ въпросъ, абсолютно престани да мислишъ за него. Това значи: стани пасивенъ за своята безпокойна, тревожна мисль, за да можешъ да възприемешъ една